

Presuda Suda (drugo vijeće) od 7. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Superior de Justicia de Catalunya — Španjolska) — Carlos Escribano Vindel protiv Ministerio de Justicia

(predmet C-49/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Mjere proračunske štednje — Smanjenje primanja u državnoj javnoj službi — Načini — Različiti utjecaj — Socijalna politika — Jednakost postupanja u području rada i zapošljavanja — Direktiva 2000/78/EZ — Članak 2. stavak 1. i članak 2. stavak 2. točka (b) — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 21. — Neovisnost sudstva — Članak 19. stavak 1. drugi podstavak UEU-a)

(2019/C 131/15)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Catalunya

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Carlos Escribano Vindel

Tuženik: Ministerio de Justicia

Izreka

1. Članak 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima te članak 2. stavak 1. i članak 2. stavak 2. točku (b) Direktive Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja treba tumačiti, podložno provjerama koje mora izvršiti sud koji je uputio zahtjev, na način da im se ne protivi nacionalni propis poput onoga iz glavnog postupka koji je u okviru općih mjera smanjenja plaća u kontekstu obveza uklanjanja prekomjernog proračunskog deficita odredio različita postotna smanjenja plaće za osnovna i dodatna primanja sudačkih dužnosnika, a što se prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev pokazalo da podrazumijeva veća postotna smanjenja plaće za one koji pripadaju dvjema platnim grupama nižih kategorija tih pravosudnih dužnosnika nego za one koji pripadaju platnoj grupi više kategorije tih pravosudnih dužnosnika, iako oni prvi primaju nižu plaću, u pravilu su mlađi i općenito imaju manje radnog staža nego ovi drugi.
2. Članak 19. stavak 1. drugi podstavak UEU-a treba tumačiti na način da se načelu neovisnosti sudstva ne protivi to da se na tužitelja iz glavnog postupka primijeni nacionalni propis poput onoga iz glavnog postupka koji je u okviru općih mjera smanjenja plaća u kontekstu obveza uklanjanja prekomjernog proračunskog deficita odredio — bez uzimanja u obzir vrste obnašanih dužnosti, radnog staža ili važnosti obavljanih zadaća — različita postotna smanjenja plaće za osnovna i dodatna primanja sudačkih dužnosnika, a što se prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev pokazalo da podrazumijeva veća postotna smanjenja plaće za one koji pripadaju dvjema platnim grupama nižih kategorija tih pravosudnih dužnosnika nego za one koji pripadaju platnoj grupi više kategorije tih pravosudnih dužnosnika, iako oni prvi primaju nižu plaću nego ovi drugi, pod uvjetom da su primanja koja tužitelj iz glavnog postupka ostvaruje na temelju smanjenja plaće o kojem je riječ u glavnom postupku na razini koja je u skladu s važnosti dužnosti koje obnaša i koja stoga jamči njegovo neovisno donošenje odluka, a na sudu koji je uputio zahtjev je da to provjeri.

⁽¹⁾ SL C 152, 30. 4. 2018.